

23. PROTOKOLL OM DET PERMANENTA STRUKTURERADE SAMARBETE SOM INRÄTTAS GENOM ARTIKEL I-41.6 OCH ARTIKEL III-312 I KONSTITUTIONEN

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM BEAKTAR artikel I-41.6 och artikel III-312 i konstitutionen,

SOM ERINRAR OM att unionen för en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik som bygger på en ständigt ökande konvergens mellan medlemsstaternas åtgärder,

SOM ERINRAR OM att den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik utgör en integrerande del av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken; att unionen genom denna politik tillförsäkras en operativ förmåga som stöder sig på civila och militära resurser; att unionen får använda sig av denna för de uppdrag som avses i artikel III-309 i konstitutionen utanför unionen för att bevara fred, förebygga konflikter och förstärka den internationella säkerheten i enlighet med principerna i FN-stadgan; att utförandet av dessa uppgifter bygger på den militära kapacitet som tillhandahålls av medlemsstaterna, i enlighet med principen om en enda uppsättning av styrkor,

SOM ERINRAR OM att unionens gemensamma säkerhets- och försvarspolitik inte påverkar den särskilda karaktären hos vissa medlemsstaters säkerhets- och försvarspolitik,

SOM ERINRAR OM att unionens gemensamma säkerhets- och försvarspolitik respekterar de skyldigheter som följer av Nordatlantiska Fördraget för de medlemsstater som anser att deras gemensamma försvar genomförs inom ramen för Nato, som förblir grundvalen för dess medlemmars kollektiva försvar, och är förenlig med den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik som har beslutats inom denna ram,

SOM ÄR ÖVERTYGADE OM att en mer framträdande roll för unionen när det gäller säkerhet och försvar kommer att bidra till vitaliteten hos en förnyad atlantpakt, i samklang med "Berlin plus"-arrangemangen,

SOM ÄR BESLUTNA att göra unionen i stånd att fullt ut ikläda sig det ansvar som åligger den inom det internationella samfundet,

SOM ERKÄNNER att Förenta nationerna får begära unionens bistånd för att genomföra brådskande insatser i enlighet med kapitlen VI och VII i FN-stadgan,

SOM ERKÄNNER att en förstärkning av säkerhets- och försvarspolitik kommer att ställa krav på ansträngningar från medlemsstaterna när det gäller förmågor,

SOM ÄR MEDVETNA om att inledningen av en ny etapp i utvecklingen av den europeiska säkerhets- och försvarspolitik förutsätter beslutsamma ansträngningar av de medlemsstater som är beredda till detta,

SOM ERINRAR OM vikten av att utrikesministern är fullt ut delaktig i arbetet i det permanenta strukturerade samarbetet,

HAR ENATS OM följande bestämmelser, som skall fogas till Fördraget om upprättande av en konstitution för Europa.

Artikel 1

Det permanenta strukturerade samarbete som avses i artikel I-41.6 i konstitutionen skall vara öppet för varje medlemsstat som från och med ikraftträdandet av Fördraget om upprättande av en konstitution för Europa åtar sig att

- a) mer intensivt utveckla sin försvarskapacitet, genom att utveckla sina nationella bidrag och genom deltagande, i förekommande fall, i multinationella styrkor, i de viktigaste europeiska försvarsmaterielprogrammen och i den verksamhet som utförs av den europeiska byrån för utveckling av försvarskapacitet och för forskning, anskaffning och försvarsmateriel (Europeiska försvarsbyrån), och
- b) ha kapacitet att senast 2007, antingen nationellt eller som en del av multinationella styrkor, tillhandahålla särskilda stridsenheter för de planerade uppdragen, sammansatta på taktisk nivå som en taktisk insatsstyrka, med stödelement, inklusive transport och logistik, som inom 5–30 dagar kan genomföra de uppdrag som avses i artikel III-309, särskilt för att tillmötesgå framställningar från Förenta nationerna, och som kan underhållas under en första period på 30 dagar, med möjlighet till förlängning upp till minst 120 dagar.

Artikel 2

De medlemsstater som deltar i det permanenta strukturerade samarbetet skall för att uppnå målen i artikel 1 åta sig att

- a) från och med ikraftträdandet av Fördraget om upprättande av en konstitution för Europa samarbeta i syfte att nå överenskomna mål avseende nivån på utgifterna för investeringar i försvarsmateriel och att regelbundet ompröva dessa mål mot bakgrund av säkerhetsmiljön och unionens internationella ansvar,
- b) så långt möjligt tillnärma sina försvarsstrukturer, särskilt genom att harmonisera identifieringen av de militära behoven genom att gemensamt utnyttja och i förekommande fall specialisera sina försvarsresurser och militära förmågor samt uppmuntra samarbete när det gäller utbildning och logistik,
- c) vidta konkreta åtgärder för att öka styrkornas tillgänglighet, interoperabilitet, flexibilitet och tilltransportförmåga, särskilt genom att identifiera gemensamma mål när det gäller att sända styrkor, inklusive genom att eventuellt se över sina nationella beslutsförfaranden,
- d) samarbeta för att se till att de vidtar nödvändiga åtgärder för att åtgärda, inbegripet genom multinationella strategier och utan att deras förpliktelser inom Nordatlantiska fördragsorganisationen (Nato) åsidosätts, de brister som har konstaterats inom ramen för "översynmekanismen för kapacitetsutveckling",
- e) i förekommande fall delta i utvecklingen av större gemensamma eller europeiska materielprogram inom ramen för Europeiska försvarsbyrån.

Artikel 3

Europeiska försvarsbyrån skall bidra till en regelbunden utvärdering av de deltagande medlemsstaternas bidrag när det gäller förmågor, särskilt bidrag som tillhandahålls enligt kriterier som skall fastställas bland annat på grundval av artikel 2, och rapportera minst en gång om året. Utvärderingen kan ligga till grund för europeiska rekommendationer och beslut som rådet antar i enlighet med artikel III-312 i konstitutionen.
